

(žr. 36–38 punktus)

2. Dėl Įgyvendinimo reglamento Nr. 260/2013, kuriuo galutinio antidempingo muito, Reglamentu Nr. 1458/2007 nustatyto importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės neužpildomiems dujiniais kišeniniams žiebtuvėliams su akmenėliais, taikymo sritis išplečiama importuojamiems iš Vietnamo Socialistinės Respublikos siunčiamiems neužpildomiems dujiniais kišeniniams žiebtuvėliams su akmenėliais, deklaruojamiems ar nedeklaruojamiems kaip Vietnamo Socialistinės Respublikos kilmės, galiojimo pasakytina, jog aplinkybė, kad Reglamentas Nr. 260/2013 priimtas jau nebegaliojant Reglamentui Nr. 1458/2007, nepaveikia šio reglamento galiojimo.

Siekiant nustatyti Sąjungos teisės nuostatos (šiuo atveju Reglamento Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių 13 straipsnio) taikymo sritį reikia atsižvelgti į joje vartojamas sąvokas, jos kontekstą ir tikslus.

Šiuo klausimu pasakytina, jog Reglamento Nr. 1225/2009 13 straipsnį reikia suprasti taip, kad pagal jį nedraudžiama priimti reglamento, kuriuo išplečiama antidempingo priemonių taikymo sritis, nors šios priemonės nebegalioja, su sąlyga, kad, pirma, išplėtimas taikomas tik laikotarpiu prieš baigiantis šių priemonių galiojimo terminui ir, antra, nurodyta užregistruoti atitinkamą importą pagal Reglamento Nr. 1225/2009 13 straipsnio 3 dalį ir 14 straipsnio 5 dalį arba pradėjus tyrimą dėl vengimo pareikalauta garantijų, siekiant suteikti galimybę taikyti išplėtimo priemones atgaline data nuo tada, kai atlikta tokia registracija.

(žr. 42, 55, 58 ir 59 punktus)

3. Žr. sprendimo tekstą.

(žr. 61 punktą)

4. Kiek tai susiję su tyrimu dėl galimo nustatytų antidempingo priemonių vengimo, iš Reglamento Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių 18 straipsnio matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas neketino nustatyti prezumpcijos, leidžiančios tiesiogiai iš suinteresuotųjų ar susijusių šalių nebendradarbiavimo spręsti apie vengimą, taigi atleidžiančios Sąjungos institucijas nuo bet kokių įrodinėjimo reikalavimų. Tačiau atsižvelgiant į galimybę daryti išvadas, netgi galutines, iš turimų duomenų ir vertinti nebendradarbiaujančią ar tik iš dalies bendradarbiaujančią šalį nepalankiau nei tuo atveju, jeigu ji būtų bendradarbiavusi, yra lygiai taip pat akivaizdu, kad Sąjungos institucijoms leidžiama remtis nuosekliais įrodymais, pagrindžiančiais išvadą apie vengimą, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1225/2009 13 straipsnio 1 dalį.

Remiantis Reglamento Nr. 1225/2009 18 straipsnyje pateiktais duomenimis, Įgyvendinimo reglamente Nr. 260/2013, kuriuo galutinio antidempingo muito, Reglamentu Nr. 1458/2007 nustatyto importuojamiems Kinijos Liaudies Respublikos kilmės neužpildomiems dujiniais kišeniniams žiebtuvėliams su akmenėliais, taikymo sritis išplečiama importuojamiems iš Vietnamo Socialistinės Respublikos siunčiamiems neužpildomiems dujiniais kišeniniams žiebtuvėliams su akmenėliais, deklaruojamiems ar nedeklaruojamiems kaip Vietnamo Socialistinės Respublikos kilmės, nurodyta, kad nagrinėjamo produkto importo iš Kinijos Liaudies Respublikos (KLR) į Sąjungą apimtis 2007 m. buvo nedidelė ir kad tais pačiais metais gerokai išaugo šio produkto importo iš Vietnamo į Sąjungą apimtis. Iš Reglamento Nr. 260/2013 vis dėlto matyti, kad žiebtuvėlių dalių eksportas iš KLR į Vietnamą išaugo 1999 m.

Iš to matyti, kad negalima pagrįstai daryti išvados, jog yra ryšys tarp žiebtuvėlių dalių eksporto iš KLR į Vietnamą padidėjimo ir nagrinėjamo produkto importo iš Vietnamo į Sąjungą padidėjimo.

Tokiomis aplinkybėmis negalima teigti, kad Sąjungos institucijos rėmėsi pakankamai nuosekliais įrodymais, pagrindžiančiais išvadą apie vengimą, kaip jis suprantamas pagal Reglamento Nr. 1225/2009 13 straipsnio 1 dalį. Reglamentą Nr. 260/2013 reikia pripažinti negaliojančiu.

(žr. 68, 75–78 punktus ir rezoliucinę dalį)